

LA/Olli Lappalainen/aok

23.12.1982

Työeläkelaitoksille

TYÖELÄKELAKIEN VÄHIMMÄISELÄKEPROSENTIN KOROTTAMINEN

Tasavallan presidentin esittelyssä 17.12.1982 vahvistettiin lait työntekijäin eläkelain 5 a §:n, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n, maatalousyrittäjien eläkelain 22 §:n ja yrittäjien eläkelain 19 §:n muuttamisesta. Eläkelaitoksille on yleiskirjeen 40/82 liitteenä lähetetty hallituksen esitys edellä mainituista lainmuutoksista.

Lainmuutokset on vahvistettu hallituksen esityksen mukaisesti. Työntekijäin eläkelain sekä muiden yksityisen sektorin työeläkelakien mukaisten eläkkeiden vähimmäismääräprosenttia korotetaan 37 prosentista 38 prosenttiin niissä tapauksissa, joissa eläketapahuma on sattunut 1 päivänä tammikuuta 1983 tai sen jälkeen.

Lainmuutokset tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITE

Laki työntekijäin eläkelain 5 a §:n muuttamisesta sekä eräitä siihen liittyviä lakeja

aokLAOL2357

Laki työntekijäin eläkelain 5 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 5 a §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), sekä

lisätään 5 a §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 20 päivänä joulukuuta 1968 annetulla lailla ja 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetulla lailla (659/76), uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi ja nykyinen 5 momentti 6 momentiksi, seuraavasti:

5 a §

Sen estämättä, mitä edellä 2 momentissa on säädetty, eläkkeen vähimmäismäärä on 38 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta, jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää marraskuuta 1922 ja eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä tammikuuta 1983 tai sen jälkeen.

Jollei eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi ole luettava koko 2 momentissa mainittua aikaa, eläkkeen vähimmäismäärä on sama suhteellinen osa 2 tai 3 momentin mukaisesta vähimmäismäärästä kuin 1 päivän heinäkuuta 1962 jälkeisten täysien palveluskuukausien luku on edellä mainittuun koko palvelusaikaan sisältyvien täysien kuukausien luvusta.

Jos työntekijällä on 2 momentissa mainittuna aikana ollut useita tämän lain alaisia työsuhteita, lasketaan 2, 3 ja 4 momentin mukainen

määrä kullekin niistä erikseen ja eläkkeen vähimmäismääränä pidetään niiden summaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun työntekijä on saavuttanut eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun työntekijä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun työntekijää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu tai kun perhe-eläkkeen edunjättäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 5 §:n 2, 4 ja 6 momentti, sellaisena kuin ne ovat, 2 momentti 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (594/78), 4 momentti 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (935/72) ja 6 momentti 10 päivänä huhtikuuta 1981 annetussa laissa (258/81), sekä lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 29 päivänä joulukuuta 1972, 28 päivänä heinäkuuta 1978 ja 10 päivänä huhtikuuta 1981 annetuilla laeilla, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2, 4 ja 6 momentti siirtyvät 3, 5 ja 7 momentiksi ja nykyinen 3, 5 ja 7 momentti 4, 6 ja 8 momentiksi, seuraavasti:

5 §

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa on säädetty, korotetaan eläkettä kertomalla se luvulla, joka saadaan, kun luku 304 jaetaan niiden kuukausien lukumäärällä, jotka sisältyvät aikaan heinäkuun alusta 1962 sen kalenterikuukauden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta, jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää marraskuuta 1922 ja eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä tammikuuta 1983 tai sen jälkeen.

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 1 tai 2 momentin mukaan. Jos työntekijä tulee työkyvyttömäksi sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta, täysi työkyvyttömyyseläke lasketaan, kuten edellä 1 ja 2 momentissa on vanhuuseläkkeestä säädetty. Täysi työkyvyttömyyseläke myönnetään työntekijälle, jonka työkyvyn on 4 §:n 2 momentin mukaisesti arvioitu olevan ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kolmella viidenneksellä. Muussa tapauksessa työkyvyttö-

myyseläke myönnetään osaeläkkeenä ja sen määrä on puolet täydestä eläkkeestä. Jos kuitenkin työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osa-eläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58
1924	56
1925	54
1926	52

Jos perhe-eläke myönnetään edunjättäjän jälkeen, joka kuollessaan ei saanut eläkettä, pidetään sovellettaessa 4 momenttia sekä 7 §:n 1 momenttia ja 9 §:n 1 momentin 2 kohtaa sairauden, vian tai vamman alkamispäivänä kuolinpäivää, jollei edunsaaja muuta selvitä.

Jos työntekijäin eläkelain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu muu kuin tämän lain mukainen työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta on jatkunut sellaisen kalenterivuoden taikka mainitussa momentissa tarkoitettu eläke vähintään kolmen peräkkäisen sellaisen kalenterivuoden ajan, jona työntekijä tässä laissa tarkoitettussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa, lasketaan yhteensovitusperusteiden määräämistä varten tässä laissa tarkoitettussa työssä ansaittu palkka yhteen vastaavan, edellä tässä momentissa tarkoitetun muun lain mukaisen eläkkeen perusteena olevan palkan tai työtulon taikka eläkkeen kanssa työntekijäin eläkelain 8 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla. Tällöin tässä laissa tarkoitettussa työssä saatuna palkkana käytetään kysymyksessä olevina rinnakkaisina kalenterivuosina tällaisessa työssä ansaittujen todellisten palkkojen keskimäärää kuukautta kohden. Mitä edellä on säädetty, ei estä käyttämästä yhteensovitusperusteena 6 momentissa tarkoitettua keski-

määrin maksettavaa palkkaa, jos se johtaa työntekijälle edullisempaan tulokseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1983.

Eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun työntekijä on saavuttanut eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun työntekijä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun työntekijää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu tai kun perhe-eläkkeen edunjäittäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Tämän lain 5 §:n 7 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1962 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki
maatalousyrittäjien eläkelain 22 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 22 §:n 7 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (751/74), sekä

lisätään 22 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 7 päivänä heinäkuuta 1970 ja 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetuilla laeilla (469/70 ja 661/76) sekä mainitulla 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti, muutettu 7 momentti, nykyinen 8, 9 ja 10 momentti siirtyvät 7, 8, 9, 10 ja 11 momentiksi, seuraavasti:

22 §

Sen estämättä, mitä 6 §:n 1 momentissa ja tämän pykälän 5 momentissa on säädetty, ennen 1 päivää toukokuuta 1930 syntyneen maatalousyrittäjän vanhuuseläkkeen ja täyden työkyvyttömyyseläkkeen määrä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi on luettava aika 1 päivästä tammikuuta 1970 siihen saakka, kun maatalousyrittäjä täyttää 65 vuotta, 38 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta työtulosta, mikäli eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä tammikuuta 1983 tai sen jälkeen.

Mitä 5 ja 6 momentissa on säädetty, koskee myös henkilöä, jolle on myönnetty 11 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu vapaaehtoinen vakuutus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun maatalousyrittäjä on saavuttanut eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun maatalousyrittäjä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun maatalousyrittäjää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu, kun viljelmän luovutus sukupolvenvaihdoseläkkeen saamiseksi on tapahtunut tai kun maatalousyrittäjien eläkelain 6 g §:ssä tarkoitettu ehdollinen päätös sukupolvenvaihdoseläkkeen perustuessa mainittuun pykälään on annettu taikka kun perhe-eläkkeen edunjättäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttamista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttamista sukupolvenvaihdoseläkkeeksi, eläkkeen muuttamista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

Laki

yrittäjien eläkelain 19 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 19 §:n 7 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (752/74), sekä

lisätään 19 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 7 päivänä heinäkuuta 1970 ja 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetuilla laeilla (468/70 ja 662/76) sekä mainitulla 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti, muutettu 7 momentti ja nykyinen 8 momentti siirtyvät 7, 8 ja 9 momentiksi, seuraavasti:

19 §

Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentissa ja tämän pykälän 5 momentissa on säädetty, ennen 1 päivää toukokuuta 1930 syntyneen yrittäjän vanhuuseläkkeen ja täyden työkyvyttömyyseläkkeen määrä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi on luettava aika 1 päivästä tammikuuta 1970 siihen saakka, kun yrittäjä täyttää 65 vuotta, 38 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta vuotuisesta työtulosta työtulon 20 000 markan määrään saakka ja sen ylittävältä osalta $\frac{1}{8}$ prosenttia jokaista täyttä eläkkeeseen oikeuttavaa kuukautta kohden, jos eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä tammikuuta 1983 tai sen jälkeen. Sanottuun rajamäärään sovelletaan tämän lain 13 §:n säännöksiä.

Mitä 5 ja 6 momentissa on säädetty, koskee myös henkilöä, jolle on myönnetty 11 §:n 2 momentissa tarkoitettu vapaaehtoinen vakuutus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun yrittäjä on saavuttanut eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun yrittäjä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun yrittäjää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu tai kun perhe-eläkkeen edunjättäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Tämän lain 19 §:n 6 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1982

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri